

475

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 3 września 1957 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Kolei z dnia 21 grudnia 1955 r. w sprawie określenia kategorii pracowników resortu kolei uprawnionych do korzystania ze świadczeń kolejowej służby zdrowia oraz w sprawie określenia zakresu i warunków udzielania tych świadczeń.

Na podstawie § 3 uchwały nr 637 Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie kolejowego lecznictwa pracowniczego (Monitor Polski Nr 91, poz. 1013) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kolei z dnia 21 grudnia 1955 r. w sprawie określenia kategorii pracowników resortu kolei uprawnionych do korzystania ze świadczeń kolejowej służby zdrowia oraz w sprawie określenia zakresu i warunków udzielania tych świadczeń (Monitor Polski z 1956 r. Nr 11, poz. 140) § 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 10. 1. Przedmioty ortopedyczne: protezy kończyn, kule, aparaty i gorsety ortopedyczne, obuwie ortopedyczne, pasy brzuszne i przepuklinowe, wkładki ortopedyczne, wózki inwalidzkie oraz przedmioty uzupełniające zaopatrzenie (uchwyty-kończówki do protez rąk, pończochy kikutowe, obuwie do protez, laski, rękawiczki) wydaje się, jeżeli są one niezbędne do utrzymania lub przywrócenia zdolności do pracy. Warunek ten nie jest wymagany:

- a) w stosunku do pracowników, którzy ulegli wypadkowi przy pracy,
- b) w przypadkach, kiedy przedmioty ortopedyczne spełniają zadania lecznicze,
- c) jeżeli za przyznaniem przedmiotów ortopedycznych przemawiają ważne względy społeczne lub humanitarne.

Przedmioty ortopedyczne są wydawane na zlecenie zarządu służby zdrowia DOKP, wystawiane na podstawie orzeczenia oddziału ortopedycznego w szpitalu kolejowym, kolejowej poradni ortopedycznej bądź kolejowej komisji lekarskiej.

Przedmioty ortopedyczne przydziela się do użytkownika, a nie na własność; po zaprzestaniu korzystania z nich podlegają zwrotowi. Zarząd służby zdrowia wydając zlecenie może zwolnić użytkownika od obowiązku zwrotu niektórych przedmiotów ortopedycznych po zaprzestaniu korzystania z tych przedmiotów.

2. Pomocnicze środki lecznicze, jak okulary, gałki oczne, aparaty słuchowe, bandaże elastyczne i inne, wydaje się jedynie wtedy, jeśli posłużą do podniesienia sprawności fizycznej bądź jeżeli przyznania ich wymagają względy humanitarne. Pomocnicze środki z wyjątkiem aparatów słuchowych wydaje się na podstawie orzeczenia lekarza specjalisty, zatwierdzonego przez naczelnika zarządu służby zdrowia. Aparaty słuchowe wydaje się na podstawie zatwierdzonych przez naczelnika zarządu orzeczeń kolejowej komisji lekarskiej. Pomocnicze środki lecznicze stanowią własność podopiecznego, z wyjątkiem aparatów słuchowych, które przydziela się do użytkownika i które po zaprzestaniu użytkowania podlegają zwrotowi.

3. Naprawy przedmiotów ortopedycznych uszkodzonych bez winy użytkownika dokonuje się na koszt DOKP, z wyjątkiem pasów brzusznych i przepuklinowych, obuwia protezowego, ortopedycznego oraz wkładek ortopedycznych, których

koszt naprawy ponosi użytkownik. Koszt naprawy pomocniczych środków leczniczych ponosi ubezpieczony (użytkownik), z wyjątkiem napraw aparatów słuchowych, które są dokonywane na koszt DOKP w zakładach przez nie wskazanych. W razie zużycia przedmiotów ortopedycznych (pomocniczych środków leczniczych) w stopniu uniemożliwiającym naprawę wydaje się zlecenia na nowe przedmioty ortopedyczne (pomocnicze środki lecznicze). Orzeczenia oddziału ortopedycznego w szpitalu kolejowym, kolejowej poradni ortopedycznej, kolejowej komisji lekarskiej bądź kolejowego lekarza specjalisty, dotyczące naprawy lub wykonania nowego przedmiotu ortopedycznego oraz aparatu słuchowego na koszt DOKP, zatwierdza naczelnik zarządu służby zdrowia DOKP, który też wydaje odpowiednie zlecenie. Zlecenie na naprawę lub wykonanie nowego przedmiotu ortopedycznego oraz aparatu słuchowego wydaje się na podstawie orzeczenia: oddziału ortopedycznego w szpitalu kolejowym lub kolejowej poradni ortopedycznej albo kolejowej komisji lekarskiej. Zlecenie na naprawę lub wykonanie nowego pomocniczego środka leczniczego (z wyjątkiem aparatu słuchowego) wydaje się na podstawie orzeczenia lekarza specjalisty.

4. W celu uniknięcia przerw w pracy bądź w nauce osoby pracujące lub uczące się mogą otrzymać zapasowe przedmioty ortopedyczne (pomocnicze środki lecznicze).

5. Osoba pozbawiona jednej kończyny górnej otrzymuje jedną protezę roboczą z odpowiednimi do jej zawodu (potrzeb) przyrządami pomocniczymi i jedną sztuczną dłoń kosmetyczną tak skonstruowaną, by mogła być przytwierdzona do nasady ręki protezy roboczej. Na uzasadnione życzenie osoby uprawnionej zamiast protezy i sztucznej dłoni może być przyznana proteza kosmetyczna. Osoba pozbawiona obu kończyn górnych otrzymuje dwie protezy oraz przyrządy pomocnicze służące do wykonywania zawodu i ułatwiające spełnianie codziennych funkcji. Przy zaopatrzeniu, w protezy kończyn górnych wydaje się:

- 1) jedną parę rękawiczek,
- 2) po 2 sztuki pończoch kikutowych na każdy kikut.

Osoba pozbawiona obu kończyn górnych, zaopatrzona w protezy rąk, otrzymuje jedną parę rękawic rocznie. Osoba pozbawiona jednej kończyny górnej, zaopatrzona w protezę roboczą, otrzymuje parę rękawiczek rocznie, a zaopatrzona w protezę kosmetyczną — jedną parę rękawiczek na 2 lata.

6. Obuwie ortopedyczne przyznaje się w przypadkach skrócenia kończyn ponad 3 cm, zniekształcenia, niedowładu lub braku części stopy albo też jako część składową aparatu ortopedycznego nogi. Obuwie ortopedyczne wydaje się tylko wtedy, gdy niemożliwe jest zastosowanie wkładek ortopedycznych do obuwia normalnego. Obuwie ortopedyczne wydaje się zarówno na uszkodzoną, jak i na zdrową nogę.

7. Do każdej nowej protezy kończyny dolnej dodaje się parę obuwia protezowego.

8. Przedmioty ortopedyczne i pomocnicze środki lecznicze są dostarczane za pośrednictwem zakładów wskazanych przez organy kolejowej służby zdrowia.

9. Wózek inwalidzki otrzymuje osoba pozbawiona obu kończyn dolnych, u której zastosowanie protez nie wpłynęłoby na zdolność poruszania się. Wózki inwalidzkie mogą również otrzymać osoby uprawnione, jeśli w następstwie kalectwa nie są w stanie poruszać się, a zastosowanie aparatów ortopedycznych nie wpłynęłoby na ich zdolność poruszania się. Pierwszeństwo do otrzymania wózka inwalidzkiego

go mają pracownicy, którzy ulegli wypadkom przy pracy albo potrzebują takiego środka w celu umożliwienia dojazdu do pracy."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz

476

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 9 września 1957 r.

w sprawie przesyłania przez terenowe organy statystyczne do kolegiów przy prezydium rad narodowych zawiadomień o naruszaniu przez kierowników przedsiębiorstw terminów sprawozdawczości lub zasady rzetelności sprawozdań statystycznych.

Na podstawie § 4 uchwały nr 194 Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1957 r. w sprawie sprawozdawczości o wypłatach z tytułu płac, rent, zasiłków i stypendiów (Monitor Polski Nr 53, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydziały statystyki prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz prezydium rad narodowych w miastach wyłączonych z województw zobowiązane są do przesyłania do kolegiów przy prezydium właściwych rad narodowych, w trybie art. 17 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454), zawiadomień o naruszeniu przez kierowników przedsiębiorstw terminów sprawozdawczości lub zasady rzetelności sprawozdań statystycznych.

§ 2. Zawiadomienie powinno zawierać:

- imię, nazwisko i adres kierownika przedsiębiorstwa obowiązującego do składania sprawozdań oraz nazwę i adres przedsiębiorstwa,
- dokładne określenie naruszenia terminu sprawozdawczości lub zasady rzetelności, ze wskazaniem przepisu ustalającego wymagany termin sporządzenia sprawozdania,
- wskazanie sankcji karnej, pod którą zarzucony czyn podpada (art. 13 dekretu z dnia 31 lipca 1946 r. o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym — Dz. U. Nr 41, poz. 239 z późniejszymi zmianami).

§ 3. Zawiadomienie należy kierować do właściwego miejscowo kolegium przy prezydium tej rady narodowej, na terenie której ma siedzibę zarząd przedsiębiorstwa.

§ 4. Samodzielny oddział statystyki i statystyk powiatowy (miejski, dzielnicowy) przygotowują dane wymienione w § 2 i przesyłają je do właściwego wydziału statystyki.

§ 5. 1. O naruszeniu terminów sprawozdawczości lub zasady rzetelności sprawozdań statystycznych w zakresie sprawozdawczości centralnej Główny Urząd Statystyczny zawiadamia właściwy wydział statystyki.

2. Wydział statystyki ustala dane wymienione w § 2 i kieruje zawiadomienie do właściwego kolegium (§ 3).

§ 6. Kierownik wydziału statystyki lub jego zastępca jest obowiązany do osobistego udziału w rozprawie i uprawniony do wniesienia odwołania od orzeczenia (nakazu karnego) wydanego przez kolegium.

§ 7. Wydziały statystyki obowiązane są do prowadzenia ewidencji spraw skierowanych do kolegiów, która powinna obejmować:

- nazwę organu statystycznego, który wystąpił z zawiadomieniem,
- imię i nazwisko kierownika przedsiębiorstwa oraz nazwę i adres przedsiębiorstwa, którego zawiadomienie dotyczy,
- czyn uzasadniający zawiadomienie,
- rodzaj i wysokość nałożonej kary,
- wzmiankę o wniesieniu odwołania bądź o uprawomocnieniu się orzeczenia (nakazu karnego).

§ 8. Wydziały statystyki przesyłają Głównemu Urzędowi Statystycznemu (Gabinet Prezesa) kwartalne sprawozdania o ilości zawiadomień skierowanych do kolegiów i rozpatrzonych spraw z terenu działalności wydziału w terminie 15 dni po upływie kwartału.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego:

w z. Cz. Chmielewski